

Ömsint och försonande

En ömsint och försonande bok. Om den yngste grabben i **Arne Sucksdorffs** prisade film *Mitt hem är Copacabana* från 60-talet, om gatubarn i Rio de Janeiro. Han heter **Toninho**, Anna de Lima Fagerlinds pappa, men kallas **Rio** i filmen. Han var inte ett gatubarn, utan ett av många syskon i ett litet ruckel i favelan Cantagalo på Rios branta sluttningar. Fattigt på pengar men rikt på kärlek och en stark samhörighet.

Filmen gjorde att Toninho och hans lillebror fick komma till Sverige vid lanseringen, men den utlovade ersättningen för filmrollen uteblev. I stället hamnade bröderna i var sin fosterfamilj på Lidingö – för Sverige var ju så mycket bättre, med så många fler möjligheter.

Kvar efter läsningen ligger känslan av den förnumstighet, som präglat synen på Sverige i förhållande till andra mindre lyckosamma länder. Samma förnumstighet som ligger bakom att så många finska krigsbarn blev kvar här efter andra världskriget. Med ett rejält bistånd kanske barnen kunde fått hjälp i sina egna hem i stället för att skiljas från sina nära och kära.

Maria Wallin

Mitt hem är inte Copacabana

Anna de Lima Fagerlind

Natur & Kultur

<http://mediabank.nok.se/?orderby=default&take=100&searchterm=Mitt%20hem%20%C3%A4r%20inte%20Copacabana>